

532

Ἀνταλλαγή

φ. 287r-v

/ Ἐβγαλμένη

Φ 307

/ [+] Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνὶ Ἰουνίου 28 εἰς
 τὸ σπῖτιν κάμοῦ τοῦ ὑπο / γράφοντος νοτάριου ἐδῶ παρὼν ὁ εὐγενὴς μισέρ Φραν-
 τζεσκάκης Ντεσντές καὶ ὁ κύρ Ἰωάννης υἱὸς / ποτὲ Νικόλα Τζανάκη συμφωνισμένοι
 καὶ οἱ δύο ἀνάμεσόν τοις κάμνου τὴν μπαροῦσαν / καταλλαγὴν καὶ ἀλλαξία ἡγου ὁ
 ἄνωθεν ἀφέντης Φραντζεσκάκης ἔχειν ἀπὲ γονι / κόν του εἰς τὸ μέρος τῶν Ἐνγ-
 γαριῶ ἓνα κομμάτιν χωράφι λεγόμενον Ἀφεντικ[ὸν] / σύνμπλιο τοῦ Μιχελῆ Ντε-
 γαῖταν ἀπὸ τὸ ὁποῖο πρᾶμα ὅλο ἐταιριάσασιν τὰ / αὐτὰ μέρην νὰ κόψουν ἡγου
 νὰ σημαδέψουσιν μὲ μπάλους καὶ νὰ χωρίσουσιν ἀπὸ ὅλο / τὸ πρᾶμα ὀγδοήντα ρεα-
 λίω χωράφιν ἀπὸ τὸ ὁποῖο χωράφιν τῶν ὀγδοήντα / ρεαλίω τοῦ δίνει / τοῦ ἄνωθε
 Ἰωάννη / τὸ ἓνα τετάρτιν νὰ τῷχην καὶ νὰ τὸ κυριεύην ὡς πρᾶμα δι / κόν του καὶ
 καταλλαγὴν του μὲ κοντετζιὸν καὶ μὲ ταιριασμὸν ἀναμετάξουν τοις ὅ / τιν βάνει καὶ
 ὁ αὐτὸς ἀφέντης Ντεσντές τὰ ἄλλα τρία τετάρτια τοῦ αὐτοῦ χω / ραφίου νὰ τῷχουν
 παντοτινὸν παίδιω παιδιῶν τοις ἔτζι καὶ ὁ αὐτὸς ἄνωθεν Ἰωάννης / δίνει καὶ παρα-
 δίνει τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη Φραντζεσκάκην τὴν πάρτην του τὸ πρᾶμα ὁ / ποὺ ἔχειν
 ἀπὸ γονικόν του εἰς τὸ μέρος τοῦ Μετοχίου τὸ ἔχουσιν ὅλο τὸ πρᾶμα μὲ τὸν / Ἰωάννη
 τοῦ Κωνσταντῆν Κουρογενάκην μαζί καὶ δίνει τοῦτον ἀπὸ τὴν σήμερον καθὼς ε / ὑρί-
 σκεται μὲ τὰ δέντρα του σ' ὅσαν τοῦ κίζουν καὶ μὲ πᾶσαν του δικαίωμα καὶ ποσσέσαν
 καὶ / μὲ τὸ νερόν του / τὸ τρεχάμενο / καὶ μὲ τὸ πηγάδιν του σὲ κεῖνο ποὺ ἀγγίζεῖν
 τοῦ / αὐτοῦ πρᾶματ' ἡγου τὸ ἐμὶ / σὸν πρᾶμα τὸ ἄνωθεν γροικᾶται ἐδικόν του μὲ
 ὅλα τὰ ἐμισὰν δέντρα του καὶ τὸ ἄ / λλον ἐμισὸν γροικᾶται τοῦ ἄνωθεν Κουρογε-
 νάκην τὸ ὁποῖο τοῦ τὸ δώνει καὶ αὐτὸς διὰ κατα / λαγὴν καὶ ἀλλαξία τοῦ ἄνωθεν
 τεταρτίου τοῦ χωραφίου ποὺ τοῦ δώνει παραδίδοντάς του τον νὰ τὸ κά / μη ὡς θέλει
 καὶ βούλεται ὡς πρᾶμα δικόν του καὶ καταλλαγὴν του ντεφεντέροντας αὐτοῖν / καὶ
 τὰ καλὰν τοις εἰς περ τοῦ ἄλλουν τοις εἰς πᾶσαν ἓνα ὅπου ἡθελε λάχειν ἐνάντιο διὰ /
 τὰ αὐτὰ πρᾶματα καὶ τὰ ἐζῆς κἀνοντας καὶ κοντετζιόνε ἀνάμεσόν τοις ὅτιν εἰς τὸ
 ἄ / νωθεν πρᾶμα ὅπου λέσιν νὰ τῷχουν παντοτινὸν πρεμετάρειν ὁ εἰρημένος Τζου-
 νάκης / ὁ κοπιαστής ὅτιν τὸ αὐτὸν ἄνωθεν πρᾶμα τὸ χωράφινον νὰ τὸ δουλεύην
 καὶ νὰ τὸ καλλι / εργᾶ καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα στὴν νῶραν του καὶ νὰ τὸ σπέρνῃ χει-
 μωνικὸν καὶ καλοκαιρινὸ μὲ / ὅξοδες ἐδικές του ὁ κοπιαστής καὶ νὰ βάνῃν καὶ πο-
 τιστικὸν κάθεν χρόνον καθὼς ἔχειν τὸ νε / ρόν του πάντα πρεμετάροντας νὰ φυτέψῃν
 καὶ συνκιᾶς μέσαν καὶ ὅ,τιν ἄλλαν δέντρα ἢ / θελε θελήσειν νὰ βάλῃ καὶ / εἰς τὴ

νιτράδα πού ἤθελε ξαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ μοιράζε / ται εἰς τὴν μέσσην τος
 ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν πάρτε πού ἤθελεν / γγίξειν τοῦ
 ἀφέντην Φραντζεσκάκην νὰ εἶναι κρατημένος ὁ κοπιαστής νὰ τὴν μπηγαί / νη εἰς τὸ
 ἀρχοντικόν του καὶ νὰ τοῦ πηγαίνει καὶ τὸ κανίσκιν τοῦ πραμάτου κατὰ τὴν ντάξιν /
 καὶ νὰ παίρνη πάντα θέλημα σὲ θέρος σὲ ἀλώνια καὶ εἰσὲ ὅ,τιν ἄλλον εἶναι τῆς χρείας
 διὰ / τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ κάνοντάς τον καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα ὡς ἄνωθεν νὰ τῶχουν
 αὐτοῖν / καὶ τὰ παιδιὰν τος παίδγων παιδιῶν τος. Εἰ δὲ εἰσὲ καιρὸν ὅπου νὰ μὴν
 ταιριάζουν ἢ αὐτοῖν / ἢ οἱ κληρονόμοιν τος καὶ δὲν κονφάρου νὰ μοιράζεται τὸ αὐτὸν
 πρᾶμα νὰ παίρνου οἱ κο / πιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν καὶ τὰ τρία οἱ νοικοκυροὶ ἡγου
 ὁ ἀφέντης Ντεστὲς καὶ οἱ κληρονόμ[οιν] / καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλον τὸ παρὸν γεγραμ-
 μένον οἱ μερίδες ἔμεινα κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένοι βά[νον] / τας καὶ ἀξιοπίστους
 μαρτύρους οἱ ὅποιοι γράφου ὑπὸ χειρὸς τος εἰς ἀσφάλεια βάνοντας καὶ ἀλληλ[ογί] / α
 ἀνάμεσόν τος ὁ ἀλληλογήσας ἀπὸ τοὺς δύο νὰ πληρώνην κοντάνα τοῦ κατὰ καιροῦ
 ζαπτιτζῆ ρε / ἄλια δέκα ἦτοι 10 / καὶ πάλι ἡ παρὼν καταλλαὴ νὰ εἶναι στερεὰ βε-
 βαία καὶ ἀμεταποίητην καὶ τὰ / ἐξῆς ἀνουλάροντας τὴν γραφὴν πού ἔπραξαν πρω-
 τύτερου στοὺς 1685 / Μαγίου 17 / εἰς τὲς πράξεις κ[ἀμοῦ].

/ — Ἰάκωβος ἱερεὺς ὁ Ἀναπλιώτης μάρτυρας —

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας ὡς ἄνωθεν

/ — Νικόλας Κωστατῆ Μαροῦς μάρτυρα στᾶνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

533

Διαθήκη

φ. 287^v

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685 / ἐν μηνὶ Ἰουνίου 28 / ἐπειδὴ
 καὶ οὐδεὶς τῶν ἀνθρώπων / οἶδεν τὴν τελείωσιν αὐτοῦ οὐδὲ τὴν ἡμέρα οὐδὲ τὴν ὥρα
 κατὰ τοῦ Κυρίου τὸν λόγον διὰ τοῦτον καὶ ἡ κερά Ἀθούσαν / θυγάτηρ ποτὲ Ἰα-
 κώβου τοῦ Χειλᾶ εὐρισκομένη εἰς κλίνη κατὰκοιτην καὶ φοβιζαμένη τὴν ἀωρία τοῦ
 / πικροτάτου θανάτου μὴν τὴν καταλάβη ἀφνίδια καὶ μείνει ἀδιόρθωτην διὰ τοῦτον
 ἐπροσχάλε / σεν ἐμένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάριο ἵνα διὰ τῆς τοιούτης διαθήκης
 διορθωθήσεται. Καὶ ἐν / πρώτοις ἀφήνει πᾶσιν τοῖς ἐν Χριστιανοῖς τὴν ἐν Κυρίου
 ἀγάπη καὶ τετελειωμένη συνχώρησιν. Ἐπειτα / ζητεῖν καὶ αὐτὴν τὰ ὅμοια παρ'
 αὐτῶν. Εἶτα λέγειν πὼς ἀφήνει τῶν ἀδελφιῶν τῆς ὁλωνῶν τὴν εὐχὴν / τοῦ Χριστοῦ
 καὶ τῆς Παναγίας καὶ τὴν ἐδικήν τῆς εἶτα τὸ σπῖτιν τὸ ἴδιο ὅπου κάθεται πού εἶναι